

1894-08-17

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Norge, Eggedal

Modtagersted:
Rosenvænget Hovedvej 27

Omtalte personer:
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Christian Skredsvig

Arkivplacering:
Mappe 52 nr. 3a + nr. 26

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard fortæller om en længere jagttur sammen med Christian Skredsvig i Eggedal-området i Norge. De jager ryper, men har også skudt en tjur.

Brevene er en fortsættelse af Mappe 52 nr. 4, dateret d. 17.8. 1894.

TRANSSKRIFTION

Mappe 52 nr. 3a

Eggedal 17de Aug.1894

Kjære Agnete! Min søde Kone. Men det var bonde [?turisten], fra sidst. Men tog nok fat med [at få] tøjet af Hesten, "for den tåler ikke at ligge sådan med ryggen ned" sagde han, og jeg har hørt det samme. De trak den op igjen og med det to gange overskårne reb knyttet alting på igjen. Næ [?turisten] tog [?] hånden.

Fruen stod imidlertid og gav i alt fald pigen og mig sukker med Kamfer på, det gjorde godt, pigen trængte ogsaa svært til det, hun havde kun en tynd bomuldsjole på. Min skindvest var jo vidunderlig, jeg var kun våd i halsen og neden for vesten. Så søgte vi op over[??] til det faste, og fandt snart en bæk, som S. havde ledt efter, han havde selv ladet sig bedrage af nogle mindre, for her i fjellene [??] bækkene hurtigt, men synker lige så fast. S. ledte hesten over. Turisten tilbød at bære Fruen, men hun klarede sig ved at støtte sig til hans hånd, pigen og jeg ligeledes. Han stod på den anden side og rakte hånden frem. I begyndelsen da Fruen red, havde hun frosset så skrækeligt, nu gik hun som den bedste. På den anden side bækken holdt vi råd, klokken var vist fire [eller mere] og i dette [tåge] vejr bliver det tidligt mørkt.

Endnu var vi ikke sikker på vejen, Kanten var ikke til at se.

-2-

Jeg stolede ikke ret på at S. vidste hvor vi var, og foreslog at vi gik til en nærmere sæter, som lå der hvor bækken løb ned, Fruen tænkte vist på det samme, for gik vi galt af den anden, gode kendte sæter, var gode råd dyre, og ikke andet at gjøre end søge ned til den, jeg nu tænkte på at vælge. Turisten betænkte sig hvad han skulde gøre. S. holdt på at vi skulde søge frem et kvarter endnu, han vilde [Søge?] forud. Randen måtte komme. Han sprang, vi gjorde efter, Kvarteret gik. Endelig skrånede det op hvor Renten skulle ligge, det måtte vist være den, vi fulgte [??] stien, de troede mere og mere på det. Nedenunder skulde vi have den farlige "Rouge nys" som S. nok fejlagtig kaldte den "R-nu – nu nok [en] længere borte. Så en gang lettede tågen lidt, [??] lå under os og de kendte igen to småvande på

den anden side, vi var på ganske ret vej. Vi havde den sidste Tid fulgt et Spor. Vi kom over en bæk som løb ned i den retning vi skulde, vi fulgte den, da vi nåede en Kant lå sæteren fremme under os. "Maggy gå i forvejen og bestil The" hun sprang af

-3-

som en ged. Jeg beundrer den Frue til Fjelds.

Vi nåede frem ved 7 tiden. Turisten havde taget det parti at følge os, da han havde fået en kop The gik han med vejviser til Gulsvik sæter, der han skulde hen, bare han nåede det ingen mørket. Vi havde ikke fået andet end en liden stump kage, et glas portvin og et sukker med kamfer på siden vi spiste på Sandem sæter. Nu gjorde vi os til gode med kartoffelpandekager med smør på og saltkød til, the, brød med myseost, åh hvor det gjorde godt, men næppe færdig måtte vi af sted igjen for at nå Eggedal inden mørket. Nu gik det først ad kendt vej, siden ad en ikke kendt, men en som ikke kunne være meget gal. Først ad stenet vej, over en Elv hvor S. bar sin Fru, jeg gik efter med vand til op imod knæene, men jeg var så våd i forvejen, så det kun var en liden temperaturforandring. S. sagde meget ærligt "det varme vand i støvlerne holder det kolde ude." Nu gik det gennem skoven, en gang endnu over samme bæk, videre gennem skov, det begyndte at mørkne

-4-

Ned ad, Ned ad, Kl var 9. Fjældene på den anden side Eggedal havde vi længe set, men nu var også grønningerne, og kirken, husene, vi kom til nabogården og var snart i hus.

Gud være lovet at det gik så godt. Mine knæer er så slidte så der er blodprikker i stedet for gåsenupper, de stive våde bukser gnavede så fælt, nu laborerer jeg på dem. Ellers har jeg det udmærket og jeg mener, at de københavnske bakterier er drysset af mig deroppe og ligger og spræller på ryggen i myrerne. Jeg udnævnte S. til professor i vejvisning. Her har de et hus for dem selv og jeg et kammer i et andet hus. Lokummet er prydet med store grene at bark, esp og rønnebær på langs væggen. Her er gamle tallerkener på væggen og morsomme malerier.

Den 19de. Knæene er i orden. I forgårs var en liden eftermiddagstur oppe i Skovene. S. skød en Uhrkylling

I går gik vi efter ryper. Som sædvanlig kastede Frue en kost efter os (som lykkevarsel) så tog S. og kastede den efter mig, i det samme vendte jeg mig og fik skافتet på næsen, så nu gå jeg med blå plet midt i ansigtet. Men jeg fik tre ryper, S. to, den ene skød vi rigtignok begge

Mappe 52 nr. 26

Mappe 52-26

efter, men naturligvis er det min. Vi havde gået længe uden at finde noget, andet end multebær, men bærrerne var noget ødelagte af regn og kulde. Smukt var der, et par regnbyger fik vi. Så satte vi os på en plet i en kløft og S. lavede kaffe og vi spiste et delikat måltid. Da vi var færdige varede det ikke længe inden vi fandt et kuld ryper som vi blev ved at søge til vi havde fået 5 og skulde hjem. Det var [?fjeldryper] Der var dejlig aftenbelysning med strejfende sol. Nede mod bygden sprang Fruen frem fra en busk, rygten var gået, at der var hørt så mange skud der oppe, nu gik vi hjem og fik foret til kvæld, gjorde bøsserne i stand og gik i seng. I dag er det søndag vi har holdt os i ro, jeg har en liden generende ømhed i den ene lyske, jeg tænker det går over, når jeg holder mig i ro i dag. Om S. går lidt ud efter middag, det kan være. Endnu har jeg ikke haft tid at skrive til Venner. Jeg glæder mig til at komme tilbage til dig, det er vældig rart og sundt at være her, men jeg hører til hos dig og vore børn. Kys dem alle. Det vilde mere de store at se ryperne flyve op og sprede de store vinger. Jeg er doven her undtagen til jagt. I dag kommer posten og i morgen går den.

-2-

Nu er posten kommen, tak for alle de dejlige nyheder, å hvor vi har det godt. Hvor det er dejligt at holde af hinanden. Tak Peter for hans brev og fordi han er god til at vugge lille broder og låne Elise hestestald, sig ham at nu har jeg skudt 3 ryper. Tak J.T. for det hul han har fyldt og fordi han har revet haven. Tak alle fordi [O?] har ordnet sødt og piltet kørvæl i haven. Og drengene som huskede at skylle halsen. Hils Caroline og pigerne og tag den så med ro alle sammen.

[?dåsen] mente jeg dog ikke at få brug for. Nielses monument var bleven smukt. Ja gid de finder den lille sølvteske, ellers må du virkelig give C. en anden. Bare Eline har tålt blæsten. Blomsterne har det nok godt. Tak for alt det postyr Du tog mens jeg stak af. Å. de lopper. Lykke på rejsen til Thorvaldsen, nu er Du vel så vel, det er jo dog søndag. Det er dejligt at pigerne har savnet morgensangen. Det var for resten en god vane, i det hele taget om børnene vilde gurgle sig hver morgen, når de store ikke kan overkomme selv at gøre det, når man gav dem et glas vand med salt i, eller bare vand,

-3-

ikke for koldt. Vi er begge forsigtige med bøsserne. Jeg har vist glemt [??] men heller ikke modtaget noget fra dig, håber det er noget ganske overflødigt.

Den rare Fru Laust Hansen og den rare Fru Frølich, hils om du ser dem eller skriv og tak fra mig med, bare Fru F. vil blive rask nok til at rejse. Det kan være jeg ikke kan få brevet op til J.Ts. fødselsdag, posten her går kun hver mandag og fredag, den kommer søndag og onsdag. Derfor en rype til ham (at give ham på dagen) Lev vel du kjære og hav det godt, Du og de alle sammen. Skredsvig er gået ud men fruhen hilser.

Din Mand

Med ad, Med ad, Kl. van 9. Fjældene på den
 anden side Egedal havde vi længe set, nu da
 vi også grøningerne, de kister, luse, og
 vi kom til nabogården og var snart i hus.
 Gud vare Lovet det var så godt. Mine knæ
 skilte, da de i blodpølser istod for gæde
 myrer, de store røde bukser grænsede så fælt,
 nu laborerer jeg på dem. Eller har jeg det
 udmærket og er mon, at de kølskæmte bøl-
 terier er drøgt af mig de oppe og bjerget
 fjæller på ryggen i myrene. Jeg vedte de tilfødsen
 og expression. Her har de et hus for den side og
 jeg at komme, et andet hus, Kokkummet er pøje
 med store grene af birt, esp og rosmund bier på
 Løngs ryggen. Her er gamle talerker på ryggen
 og moromme maler. Den 19de. Kæerne er i orden.
 I Jørgens søn er i den eftermiddagstid oppe i skovene. I skov
 en skovhugning. Lige efter ryggen. Den sædvanlig træde
 træne en kiste efter ad (som lykkedes) da tog S. og L. og L. den
 efter mig, i det samme vendte jeg mig og fik det til, som
 Kæerne, da nu går jeg med en bl. sk. mod i ansigtet.
 Men jeg fik 3 ryger, L. to, den ene sked i ryggen og bjerget

Egedal 17. Aug 1898. Ejers Bente, 'Min side
 hene. Men det var godt at se på det. Men tog rask
 sat med det bjerget af bjerget, for den taller ikke at bjerget
 siden med ryggen. Men jeg har hørt det
 samme. De skide og jeg og af end det to gange
 om skide og bjerget sat på jeg. Nu bjerget tog
 om skide og bjerget. Træn, det indstillet og jeg
 i alt fald peger og mig bjerget med kampe på, det bjerget
 godt, peger bjerget og på end til det, bjerget bjerget
 i bjerget bjerget på. Min skide var det end
 under sig, jeg var bjerget i bjerget og mig for end.
 Da bjerget og på ryggen til det fælt, og fælt end
 den bjerget, som S. havde titet efter, bjerget bjerget
 bjerget og bjerget af nogle mindre, for bjerget bjerget
 mellem bjerget bjerget og, men bjerget bjerget fælt.
 S. bjerget bjerget over. Træn, bjerget til det bjerget, men bjerget
 klæde og videt bjerget bjerget bjerget, peger og jeg bjerget.
 Her bjerget på den anden side og rask bjerget. I bjerget bjerget,
 da bjerget vid, bjerget bjerget og bjerget, nu bjerget bjerget
 den bjerget. Da den anden bjerget bjerget bjerget bjerget bjerget
 var end fælt og, bjerget bjerget bjerget bjerget bjerget bjerget.
 Enden var det bjerget og bjerget på ryggen. Bente var bjerget bjerget

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 52 Nr. 34

By staden stode vi på at S. vidste hvor vi var, og prøvede
at vi gik til en nærmere søster, som lå den hvor bedst
lode os, men fandt vi det var det samme, for gik
vi gik af den anden, gode, kendte søster, var god, var
dygtig, og stode end at gik end søgt, end til den
vi nu tænkte på at vilge. Turisten, stendte sig
på hvad han stode på. I holdt på at vi
skulde søge frem at kvartier om den, han vilde
gange frem, Renter måtte komme. Men gik,
vi gik, efter, kvartier gik. Endelig
skendte det op hvor Renter skulde søge, var
måtte vidt vore den, vi fulgte til søsteren,
de trode mere og mere på det. Men under skendte
vi hørte den første, Renter myr, som S. nok sigte
efter kaldte den, Renter er nok (Lange) borte. De
en gang liden tigen lidt, myr, de ender os
og de kendte igen to ender, på den anden
side, vi var på ganske ret vej. Vi havde den
ordet til fulgt et øjeblik. Vi kom over en bæk,
som lode os i den retning skendte, vi fulgte den,
de var på en kant på søsteren, kunne under os.
Men, "gik i søgen, og hvad The" den myr af

som en god, jeg kendte den fra til fjelds.
Vi var frem vil end i den. Turisten havde lagt
det på at følge os, da han havde fået en
kop the gik han, med sig selv til gulvrik.
Søster, de havde skendte den, var han ender stunden, mistet.
Vi havde the på det ender en en liden stempel
kage, et glas portvin, og et øl med kander
på. Siden vi gik på søsteren søster. Men
gjorde vi os tilgode med kartoffelpannetkage
med smør, på og salt lidt til, the, brød med
myr, a' hvor det gik godt, men næppe
fandt, måtte vi afsted igen for at ender. Endelig
inder mistet. Men gik det først ad Renter vej,
siden ad en stak, men en som stak kunne
vare meget vel. Først ad Renter vej, over en elv
hvor S. var den fra, jeg gik efter med vand til
mod kenderne, men jeg var ender i søgen, så
det kan var en liden temperaturændring. I
var meget sødligt, "det varme vand i stenderne,
holder det koldere". Men gik det gennem
skoven, en gang ender over søsteren bæk,
inden gennem skov, det ligger the stunden

efter, men ganske ligesom det min. Vi havde gået længe
uden at finde noget andet end en dejlig mættelse, men
børnene var noget ødelagte af regn og kuld. Smukt
var der, et par regnbuer fik os. Så satte vi os på
en rar plad i en kløft af S. Lavek kaffe og vi spiste
et delikat måltid. Da vi var færdige vandt det
ikke længe inden vi fandt et kuld rødder som vi
blev ved at søge til vi havde fået en 5 og skulde
hjem. Det var linsesser. Der var rigtig afslutning
med strejsende sol. Men endelig begyndte skyerne
fra en bukt, rykket væk, at der var hørt så
mange stand der oppe. nu gik vi hjem og fik foret
til kuld, gjorde børnene istand og gik i seng. I dag er
det søndag vi har holdt os i 20, jeg har en lidende
omhed i den ene lyste, jeg tænker det går over, når jeg holder
mig i 20 i dag. Om I går lidt ud efter middag, det
kan være. Endnu har jeg ikke haft tid at skrive til mor.
Jeg glæder mig til at komme tilbage til Dig, det er virkelig
rart og sundt at være her, men jeg hører til hos Dig
være børn, kys dem alle. Det vilde være store at de rykkede
fjere op og gik de i kuld vinger. By er døven her,
undtagen til jule. I dag kommer posten og imorgen
går den.

Nu er posten kommen, tak for alle de dejlige
nyheder, a' hvor vi har det godt. Hvor det er
dejligt at holde af hinanden. Tak Peter for hans
brev og fordi han er så god til at sige alle Broder og
sine Elsk. hilsen til ham, at nu har jeg skrevet
3 rupper. Tak J. T. for det hul han fyldt og fordi
han har rent haven. Tak alle: fordi I har ordet
ordt og jultet korn i haven. Og drøgere som
husholder at skylle halsen. Vels Caroline og
pigerne og tag den så med ro alle sammen.
Korupstendalen mente jeg dog at få brug for. Nielses
monument var bleven ømnet. - Ja god de finder
den alle soltstikke, ellers må Du ventelig give C. en
anden. Børn Elise har talt Bæsten. Bæstene
har det nok godt. Tak for alt det postyr Du tog
med mig stak af. A. de Lopper. Lykke på rejsen
til Thorvaldsen, nu er der der såvel, dage + det jo
søndag. Det er dejligt at pigerne har været morgen-
bønnen. Det var forresten en god vare i det hele
taget om børnene vilde give sig hver morgen, men de
store ofte kunne overkomme selv at gøre det, når
man gav dem et glas vand med salt i, eller bare vand,

Atke for koldt. Vi er begge forsigtige med bøssem.
Jy har vist glemt antifebrinen, men heller Atke modtaget
noget fra dig, hider det er noget ganske overflødig.
Den rare Fru Const Hansen og den rare Fru
Frølich, hils om Du er dem alle skriver og
tals fra mig med, bare fru F. må blive rask nok
til at rejse. Det kan være i Atke kan få brev
auton til P.T. f. indse lode, posten her går kun
hver mandag og fredag, den kommer søndag
og onsdag. Skaf en rype til ham (at give
ham på dagen.) Du vil du tjære og har det godt,
Du og I alle sammen. Skudsig er gået ud, men frem til
Din Mand.